

2024. március 11. hétfő

Zsolt 18,26-31: *A hűséghez hűséges vagy, a feddhetetlen emberhez feddhetetlen. A tisztához tiszta vagy, de a hamisnak ellenállsz. Az elesett népet megsegíted, de a kevély tekintetűeket megalázod. Mert te gyűjtasz nekem méccsét, URam; az én Istenem fény sugarat küld nekem a sötétbe. Veled a rablóknak is nekirontok; ha Isten segít, a kőfalon is átugrom. Isten útja tökéletes, az ÚR beszéde színgáz. Pajzsa mindazoknak, akik hozzá menekülnek.*

Lk 16,14-16: *Útban Jeruzsálem felé Szamaria és Galilea határvidékén ment át. Amikor beért egy faluba, tíz leprás férfi jött vele szembe. Megálltak távol, és kiáltozva kérték: – Jézus, Mester, könyörülj rajtunk! Amikor meglátta őket, így szólt hozzájuk: – Menjetek, mutassátok meg magatokat a papoknak! Útközben megtisztultak. Egyikük, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és fennhangon dicsőítette Istent. Arcra borult lába előtt, és hálát adott neki. Ez a férfi samariai volt. Jézus ekkor így szólt:– Ugye mind a tíz megtisztult? Hol van a többi kilenc? Senki más nem tért vissza, hogy dicsőítse Istent, csak ez az idegen? És így szólt hozzá: – Kelj fel – mondta neki –, menj, hited megmentett téged!*

Igehirdetés: Talán 15 éve történt, hogy Oloffson Placid bencés szerzetest láttuk vendégül itt a Líceumban. Placid atyát 1946-ban a szovjet hadbíróóság koholt vádakkal szovjet munkatáborban letöltendő 10 évi kényszermunkára ítélték. Placid atya hamar rájött, hogy „*Én nem diákokat fogok tanítani, ahogy elterveztem. Nekem az lesz a dolgom, hogy tartsam a lelket a fogolytársaimban. Ez volt a hivatásom a lágerben tíz évig. Ezért voltam én a legboldogabb ember az egész Szovjetunióban, mert rámtalált az életfeladatom.*” [Amikor a vendégünk volt ez a kicsi öregember, leült itt a templom közepén, a legtöbben nem is látták, ahogy beszélt. És elkezdett mesélni és mesélt két órán keresztül arról a kalandról, amit a Jóistennel együtt élt meg. Az egész iskola tátott szájjal hallgatta őt. Ma egy gondolatát hoztam el nektek a mai evangélium magyarázatoként: „*A szenvedés magától jön, azt senkinek nem kell keresni. Az életben az örömet kell keresni, az örömet, az apró örömet. És nekünk mindenképpen el kellett jutnunk oda, hogy igenis, abban a nyomorúságban, abban a kilátástalanságban is találjunk okot az öröme. Összeálltunk hatan-nyolcan, és elhatároztuk: most azt fogjuk figyelni, hogy mennyi apró öröm ér bennünket a nap folyamán. Aztán este a vacsora előtt újra összejövünk, és aki többet tud elmondani, több apró kis örömet, az lesz a Jani, az lesz a győztes. Mint az olimpián, jött később a második forduló, ahol az előbbi győztesek versenyeztek, aztán a harmadik fordulóban volt az olimpiai győztes. Ezt sokszor megcsináltuk. Egyszer volt olyan olimpiai győztesünk, hogy egy nap 17 apró örömet mondott el. S azt mondta, hogy gyerekek, én ma nem tudtam szenvedni. Megkérdeztük: – Miért? – Azért – mondta –, mert ugye örökké lesni kellett az apró örömeket, és örökké mondogatni kellett, hogy el is tudjam mondani este mind a 17-et. Ez nem is olyan egyszerű!... Nekünk hívő embereknek volt hová kapaszkodnunk: a Jóistenbe, és ezért nekünk könnyebb elviselni a szenvedést. Hozzáfűztük még azt is, hogy Ő, a hatalmas Isten, Ő is akarja, hogy túléljük, és ez valami nagyon nagy dolog volt.*”

A mai történetünk a hála fontosságát emeli ki. Hálásnak lenni jó. A hála megduplázza az ajándék felett érzett örömet és életünk fókuszát önmagunkról és a problémáinkról átviszi az életünk ajándékaira és onnan az ajándékozóra. A tíz leprás meggyógyult, ezt az ajándékot mind megkapta, de csak egy volt, aki továbbment és eljutott az ajándéktól az ajándékozó Istenig. A hálás ember nem rohan végig az életem, nem veszi „adott”-nak azt, amit kap, hanem képes arra, hogy megálljon, körülnézzen és képes megköszönni az életében kapott jókat.

David Steindl-Rast bencés szerzetes, pszichológus, író szerint a hála a boldog élet kulcsa. Nem a boldogságtól lesznek az emberek hálásak, hanem a hála által lesznek boldogok. A hála gyakorlatával átélhetjük megajándékozottságunkat, vagyis azt, hogy életünk minden pillanata egy ajándék, ha észrevesszük és hálát adunk érte. Az ő módszerét szeretném megosztani veletek. Olyan, mint átkelni az úttesten: állj meg, nézz körül és utána indulj. Ez a hála receptje és ez a böjtünk lényege is. Állj meg, nézz rá az életedre, a napodra, a pillanatodra, vedd észre, hogy miben ajándék ez most és adj érte hálát!